च मतं चेत्युपक्रस्य 'अर्बुदं चन्यर्बुदञ्च इति यजुर १७,१। अपर्वतमेरे ५ असुर भेदे च प्र०। "महानां चिद्र्बुदं निक्रमी पदा" ऋ ०१,५१,८, ईकाद्रवेये सप्भेदे छ॰पञ्च-मेऽ इनी खुपे अकस्य "अर्बुदः बाद्रवेदो राजे द्वाइ तस्य सर्पा विषः " दति शत वा । अस्त नि ददाति दा-क वेदे मख रः । ७मेवे "न्यर्बुदं वाद्यभानी अतुः ऋ०२,११, २०, "अम्बूनि ददातीस्विद्रो मेवः" भा० अर्बुदाकारतात् गर्भस दमांसिपराडमेरे" "यदि पिराड: प्रमान्, स्त्री चेत् पेशो,नषु सकेऽव्दिमिति" सुख वितीयमासिकगभेमाले न ॰ "प्रथमे मापि संक्षे दमूतो चाह्यविमू क्कित: । माखर्बुदं दितीये त हतीयेऽङ्गेन्ट्रियेर्युतः" या॰स्ट॰ 'दितीये त मासि खर्वदमीषत्कठिनं मांसपिराङ्मयं भवति' मिता । श्रवीदि ए० अर्बुद्मिवाचरित अर्बुद्+िकम् इन् । सर्वे व्यापने ईशाने । "अर्बुदिनाम योदेवदेशानस न्यर्बुदिः । यास्या-मनिरिचमादतिमयं च प्रथिवी मही" अथ ११,६,४। श्वभे पु॰ ऋ-भ १वालके। २ अल्पे च। नामादी मते न मही-विभाती । ऋ०१,१२४,६, "अर्थात् अल्पात्" मा० । "इन्ट्रमर्भे इवामहें" ऋ०१,७।५ । अर्भे खत्ये पि धने निमित्तभूते" मा०। "यूर्व महेन एनसोयूयमभीत्" ऋ॰८, ४७,८, "अर्थात् खल्यात् एनसः" भा॰।

श्रमेल ए॰ स्रभेपय खार्थे कन्। १बालके, "महद्गी नमो स्रभेकेश्यो नमोयुक्यः" ऋ०१,२७,१३। "दृह्मप्युचितनिह्र सभेकम्" साधः "स्रभेकोन कुमारकोऽधितिष्ठस्रवं रथम्" ऋ०८,६८,१५। २मूर्खे च १क्षपे, ४अल्पे, "नमो "नमोमहद्ग्रोऽभेकेश्यो नमोवः" यजु० १६,२६। क्रिंभेकोक्स्या समोवः" यजु० १६,२६। क्रिंभेकोकस्या नमोवः" यजु० १६,२६। क्रिंभेकोकस्या सह्योगाण्याद्यपेस्त्या भा० "यथा सर्व्यगतम्पि सद्योग स्वीपाणाद्यपेस्त्याऽभेकोकः एवं ब्रह्मपोऽपि स्वभेकोकस्त्यम्"भा० ५ सहये च ति० श्रमेग ति० स्रभेमलं गायित मे यब्दे च। बालके। "यावर्भेनगाय विमदाय" ऋ० १,११६,१।

श्रमी न क्य सन् । चिरन्तनधामनगरादी "अर्थी वावणे द्वान् त्रान्" पा० ग्रप्तामां कुत्तुटामां अवणे किम् ष्ट्रहर्मा द्वान् त्रान् किम् कज्जनामीम् अम्हद्वविम्छेत । महानवा-मीम्। नेत्ररोगमेदे प्र०न० । स च पञ्चविषः प्रसार्थिमे ग्रक्तामा रक्तामीनां सामीकायुमी मेदात् । तक्कच्यं नान्ता-मीयद्दे वच्छते सुस्रते स नान्त्रया पिटतम् । अर्थते गम्यते कमीणि मन् । रगन्त्यदेशे । कुत्सिते कृत्। अमीकः अर्थीये कुत्सितस्थाने ध्रस्तामानादी "वैस्थानके अमीके महाराखस्य अर्मने" मह० १,१२१,१। "अर्मने स्मानादी" भा०।

श्रमंगा ए॰ च-बा॰मन्। वैद्यकोक्तो द्रोखपरिमाखे। श्रमंन् न॰ ऋ+मनिन्। नेतरोगभेदे "प्रसारिश्कवतजाधि मांसक्तायुर्मसंज्ञाः खलु पञ्च रोगाः। सुप्रः द्विता चार्ज्न पिटकी च जालं सिरायां पि इकास याः सुरः। रोगा बला रपितन राई मेकाद्याच्योः खलु शुक्तभागे । प्रसारि यचित्रि हार्की शुक्तभागे विस्तीचें तनुरुधिरप्रभं सनीलम्। शुक्ताच्यं स्टड कथर्यान्त शुक्तभागे सन्तितं समिन् वर्द्धते चिरेख । यनांसं प्रचयसुपैति शुक्तभागे मद्माभं तदुपदियन्ति खोचितामा । विक्तीयां स्टइ वच्चं यक त्प्रकार्य स्थानं वा तदिषकमां सजामी विद्यात्। शुक्को यत् पिशितसपैति एडिमिति इति सुन्छ। अर्भ यञ्जाबवद्यापि तद्युकाञ्चीबस्वितम्। अर्म चाल्यन्द्धिनिभद्मीखं रक्तमधापि वा। बेद्यमेव तदमां-स्यात् क्षणामग्डलगञ्च यत्"। अमि वन्नग्रहलाये ग विड्-श्रेनावलस्तिना । असांणि पिड़कां इन्यासिराजालानि तेन वैं" इति च सुञ्र०।

श्रुव्यं ति॰ स-यत् । १ स्वामिन १ वे खे एं स्ती । स्तियां टाप् । अर्था वे ख्रजातिस्तियां स्वामिन्याञ्च । पत्यान्तु ड्रीप् । स्व्यां । वे ख्रपत्याम् तत चातुम् ड्रीप् चार्याणीत्यपि "अर्थः स्वामिवे ख्रयोः"पा॰ "अर्थ्यत्रतियाभ्यां वा वार्मि॰। अर्थाणी अर्था स्वामिनी वे ख्रा वा एं योगे त ड्रीप् सि॰ को ०। १ से हे ति॰। "प्र तत्ते स्वद्य गिपिविष्ट नामार्थः स्ट॰ ७,१००,५, "स्वमद्रमर्थभोजनं विभिविं" ८,१,१३, अर्थते पूज्यते वा०यत्। ४ पूजनीये। "क ख्यादु-दस्थाद्यी" स्ट॰ १,१२३,१। "अर्था सर्योया पूजनीया" भा०।

श्रूय्य मन् पु॰ अर्थं श्रष्ठ' निमीते मा-किन् । १ स्यो, तहेवताने २ उत्तरफल्युनीन स्वले, २ अर्थे के विष्णुणां राजिन "पितृणां मर्था नान्नि" गीता। हाद्या-दिस्तमध्ये ए आदित्यमेदे च। "धातार्थमा च मिल्य वर्षाीऽ ग्रुभीगस्त्या। इन्द्रोतिवस्तान् पूषा च पर्जन्यो-द्यमः स्टतः। ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरज्ञष्योज धन्यकः इति विष्णुष पु॰ एत एव कष्यपाददित्यां जाताः। भारते तु "अदित्यां हाद्यादित्याः सन्धूता भुवनेश्वराः। ये राजद्वामतस्तांस्ते कीर्त्तियधामि भारतः। धाता विलोऽर्थमा यकः वर्षस्तंग्रदेव च।